

TAFSIR AV Kapitel 28, al-Qasas ~ Berättelsen

Kapitel 28, al-Qasas ~ Berättelsen

Beskrivning:

Berättelsen om Moses och hans möte med Faraos Gud råder profeten Muhammed ﷺ, varnar meckanerna om denna värld's tillfälliga natur och visar Sin makt.

Inledning

Berättelsen är ett kapitel med åttioåtta verser som uppenbarades i Mekka. Det har fått sitt namn från den tjugofemte versen där det arabiska ordet för berättelse används. *Berättelsen* är också en passande titel eftersom kapitlet återger en detaljerad berättelse om profeten Moses. Dess huvudtema är straffet som drabbar dem som är arroganta och sprider korruption. Detta kapitel och de två föregående hör ihop för att ge den fullständiga berättelsen om profeten Moses. Avgudadyrkan fördöms, och profeten Muhammed, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, påminns om att han inte kan få folket att tro men att han ändå måste förbli ståndaktig i sitt uppdrag.

Verserna 1-21 Profeten Moses och Farao

Kapitel tjugoåtta börjar med bokstavskombinationen *ta, sin, meem*. Det är tre av de fjorton bokstavskombinationer som inleder tjugonio kapitel i Koranen. Gud uppenbarade ingen specifik betydelse för dem. Direkt efter dessa bokstäver får vi veta att dessa verser från Koranen gör saker tydliga och begripliga. Berättelsen om profeten Moses och Farao är sann bortom tvivel.

Farao befäste sitt ledarskap genom att dela folket i grupper och ställa dem mot varandra. Han älskade att sprida korrupktion och förtryckte särskilt en grupp. Gud ville däremot gynna de förtryckta, göra dem till ledare och låta dem få herravälde i landet, och Farao och Haman och deras likar skulle då möta sina största rädslor.

Moses' mor blev inspirerad av Gud. Han fick henne att förstå att hon skulle amma sitt barn men när tiden kom då hon fruktade för honom skulle hon lägga honom i floden. Hon skulle inte sörja eller vara rädd, för Gud skulle återföra barnet till henne och han skulle växa upp till att bli en av Hans sändebud. En medlem av Faraos familj fann den lille Moses, utan att inse att han senare skulle bli en källa till sorg för de ondskefulla. Faraos hustru lyckades övertyga sin man att adoptera barnet och de tog honom in i familjen.

Nästa dag var Moses' mor bedrövad men Gud stärkte henne. Hon sände Moses' syster för att ta reda på vad som hänt. Gud hade bestämt att Moses skulle vägra att amma från någon av palatsets ammor, så Moses' syster kunde berätta om sin mor som kunde ge barnet di. På så sätt återfördes Moses till sin mor så att hon skulle känna tröst och veta att Guds löfte var sant.

Moses nådde full mognad och var vis och klok. En dag när han gick i staden såg han två män som slogs. Den ene var från hans eget folk och bad Moses om hjälp. Moses hjälpte och dödade mannen med ett enda slag. Han insåg att Satan måste ha haft en hand i detta och bad Gud om förlåtelse. När han blev förlåten lovade han att aldrig stödja de ondskefulla. Nästa dag såg han samma man i bråk igen och insåg att han var en bråkmakare. Moses var motvillig att dras in i ännu ett slagsmål men var på väg att angripa bråkmakaren som anklagade Moses för att vara en tyrann. Just då kom en man springande till Moses och sade att myndigheterna sökte honom, möjligen för att döda honom. Så Moses

lämnade staden. Han var rädd och vaksam och bad Gud att rädda honom från de orättfärdiga.

Verserna 22–43 Återkomsten till Egypten

Moses begav sig till Midian. När han kom till vattenhålet där fann han en grupp män som vattnade sin boskap, medan två kvinnor stod tillbaka, rädda för att vattna sina får medan männen var där. Moses vattnade fåren åt dem och satte sig sedan i skuggan och bad Gud om hjälp. Han bad Gud om vilken god sak som helst, och just då kom en av de två kvinnorna tillbaka och sade att deras far ville tala med honom och belöna honom.

Moses gick med kvinnan och mötte hennes far, profeten Shuaib. Den gamle mannen lyssnade till Moses' berättelse och lugnade honom. En av döttrarna uppmuntrade sin far att anställa Moses, och så erbjöd profeten Shuaib en av sina döttrar i äktenskap om Moses arbetade för honom i åtta år, och tillade att tio år skulle vara ännu bättre. Moses gick med på att uppfylla ett av villkoren.

När den avtalade tiden hade fullbordats gav sig Moses av för att resa med sin familj. En natt såg han en eld på sidan av ett berg. Han sade till sin familj att vänta medan han gick för att finna källan till elden och kanske få nyheter eller åtminstone ta med sig en brinnande gren så att de kunde tända sin egen eld. När Moses nådde elden ropade en röst till honom.

Rösten verkade komma från dalens högra sida, från ett träd. Rösten sade: "Jag är Gud, världarnas Herre." Rösten befalld honom att kasta ner sin stav. När Moses gjorde det slingrade staven iväg som en orm. Moses flydde i skräck. Gud kallade honom tillbaka och sade att han inte hade något att frukta. Moses fick sedan höra att han skulle lägga sin hand innanför sin skjorta. När han drog ut den var den vit och lysande. Gud sade att dessa två ting skulle vara tecken som Moses skulle framföra från Honom till Farao och hans ministrar.

Moses sade då till Gud att han hade dödat en man och fruktade att han själv skulle dödas om han återvände till Egypten. Han bad också att hans värtalige bror Aron skulle få följa med honom på hans uppdrag. Gud svarade att Han skulle stärka Moses med hans bror, och att de inte skulle skadas utan segra.

När Moses och Aron stod inför Farao anklagades de för trick och trolldom

eftersom folket aldrig sett något liknande. Moses sade att Gud vet bäst vem som är vägled och vem som får den bästa boningen i det kommande livet. Arrogant sade Farao åt Haman att bygga ett högt torn så att han kunde klättra upp och se denna Gud som Moses talade om, och han anklagade Moses för att ljuga. Farao och hans arméer var arroganta och trodde att de aldrig skulle behöva möta Gud. Gud grep dem och kastade dem i havet och där var slutet för dem. De var ledare som endast kallade till Helvetet, men på Uppståndelsens dag kommer de inte att ha någon hjälp. De blev förbannade i denna värld och på Uppståndelsens dag ska de vara föraktade. Moses fick skriften för att ge insikt, vägledning och barmhärtighet.

Verserna 44–50 Profeten Muhammed berättar inte av sig själv

Gud säger till profeten Muhammed, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, att han inte var närvarande på berget när Gud gav Moses lagen, och inte heller bland folket i Midian. Profeten Muhammed var inte där när Gud talade till Moses vid Sinai berg. Han hade ingen direkt möjlighet att få kunskap om de tidigare nationerna; allt detta uppenbaras för honom. Han sändes som en nåd och barmhärtighet för att varna ett folk som aldrig tidigare varnats, så att de inte skulle kunna säga att ingen varnare kommit till dem. Nu när sanningen har kommit till dem frågar de varför Muhammed inte fick en lag som Moses. De kallar Torah och Koranen för trolldom och vägrar acceptera någon av dem. Profeten får höra att säga till de otroende att framlägga en skrift som är mer vägledande. Om de inte kan svara vet man att de bara följer sina egna begär. Gud vägleder inte de orättfärdiga.

Verserna 51–61 I Mekka

Meckas otroende har gång på gång fått höra Koranens ord. Några av dem som fick skriften före Koranen hade inga svårigheter att tro på den och sade: vi trodde redan på den Ende Guden och lydde Hans befallningar även innan Koranen kom. De ska få sin belöning två gånger eftersom de har uthärdat. De besvarar ont med gott, ger allmosor av det Gud har skänkt dem och vänder sig bort när de hör meningslöst tal. Muhammed får höra att han inte avgör vem som ska vägledas; Gud vägleder vem Han vill och vet vilka som kommer att acceptera vägledning. Men de vill inte bli

vägleda. De säger att om de accepterar vägledning kommer de att fördrivas från landet. Men Gud har redan gett dem en fristad (Mecka) och försett dem med allt de kan behöva.

På sina resor har meckanerna sett städer som Gud förstört. Gud förstör aldrig en stad eller dess folk utan att först sända en sändebud. Allt ni har i denna värld är tillfälligt, men det som finns hos Gud är bättre och mer varaktigt. Så varför inte använda ert förnuft? Är den som strävar efter det kommande livet och belönas med evig lycka lik den som bara njuter några dagar här och sedan straffas i nästa?

Verserna 62–70 Avgudadyrkarna blir hjälplösa på Domedagen

En dag ska Gud fråga: var är de ni kallade Mina partner? De som väntar på straffet ska peka ut dem, men de anklagade ska säga: vi tvingade dem inte att lyda, de följde sina egna begär. De ska försöka åkalla sina gudar men de ska inte svara, och då ska de se straffet och önska att de hade följt vägledning. Gud ska fråga dem hur de svarade sändebuden, men alla deras tidigare argument ska verka dunkla och de ska inte kunna tala med varandra. Men de som ångrade sig, trodde och handlade rätt ska bli framgångsrika. Gud skapar och väljer; ni väljer inte själva.

Ära till Gud, Han är högt över de partner som tillskrivs Honom. Gud vet vad deras hjärtan döljer och vad de visar. Han är Gud; det finns ingen gud utom Honom. All pris i detta liv och i det kommande tillhör Honom. Domen är Hans och alla ska återföras till Honom.

Verserna 71–75 Vem kan skapa annat än Gud?

Profeten Muhammed får höra att fråga dem: vad skulle hända om Gud gjorde natten evig? Vem utom Gud kan ge ljus? Om Gud gjorde dagen evig, vem utom Gud kan ge natt? Av Sin barmhärtighet gjorde Gud natten till vila och dagen till en tid för att söka försörjning. Domedagen ska komma, och Gud ska fråga om de partner ni tillskrev Honom. Ett vittne från varje nation ska tillfrågas om bevis för de falska gudarna. Då ska de förstå att sanningen tillhör Gud och att de gudar de uppfann har övergett dem.

Verserna 76–82 Berättelsen om Qarun

Qarun var en av Moses' folk men han gjorde uppror mot dem. Gud gav honom så många skatter att till och med nycklarna till kassarna där de förvarades skulle ha varit tunga för starka män att bära. Folket sade till honom: skryt inte, för Gud älskar inte dem som skryter. Använd det Gud har gett dig för att få en god boning i det kommande livet. Var god mot andra som Gud har varit god mot dig, och orsaka inte oreda; Gud älskar inte dem som sprider oreda. Men Qarun svarade: allt jag har är bara tack vare min egen kunskap och förmåga. Förstod han inte att Gud har förstört många människor före honom, som var starkare och rikare? Men brottslingar kallas inte alltid omedelbart till räkenskap.

En dag kom han ut ur sitt hus i all sin världsliga prakt. Några människor önskade att de hade det han hade, medan andra sade: belöningen från Gud är bättre, men vi kan bara nå den med tålamod och tacksamhet. Gud fick jorden att sluka honom och hans hus. Ingen kunde hjälpa honom och han kunde inte försvara sig. Då ändrade samma människor som hade avundats honom sina tankar. De sade: vi hade glömt att det är Gud som ger försörjning och det är Gud som kan ta den ifrån oss. Om det inte vore för Guds nåd kunde han ha fått jorden att sluka oss alla. De som förnekar sanningen ska aldrig lyckas.

Verserna 83–88 Trygghet

Det kommande livets boning är för dem som varken söker ära eller sprider korruption. Det bästa utfallet är för dem som fruktar Gud. De som kommer till Gud på Domedagen med goda gärningar ska belönas med något bättre. De som kommer med onda gärningar ska få sin lön endast i den omfattning deras gärningar förtjänar. Profeten Muhammed får höra att han ska föras till den bästa platsen. Gud vet att profeten Muhammed förde vägledning till dem som var i uppenbar villfarelse. Profeten Muhammed väntade inte att Koranen skulle uppenbaras, men den är en barmhärtighet. Hjälp inte de otroende genom att ge dem eftergifter i deras religion och låt ingen av dem försöka vända dig bort från det som har uppenbarats för dig. Kalla folket till Gud och bli aldrig en av dem som tillskriver Honom partner. Åkalla ingen annan gudom än Honom; ingen har rätt att tillbes utom Gud. Allt ska förstöras utom Honom. Domen tillhör

Gud och ni ska återföras till Honom.

[KAPITEL 28](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 29, al-'Ankabut ~ Spindeln](#)

[TAFSIR AV Kapitel 27, an-Naml ~ Myrorna](#)»

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individs Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)